

Szerkesztői iroda:

Belmagyar-utca végén (Máriafly-ház), a hová a lap szellemi részét megillető közlemények czimzandók.

Az „Ellenzék” előfizetési díja:

Egész évre . . . 16 forint. Negyedévre . . . 4 forint.
Félévre . . . 8 forint. Egy hónap . . . 1 ft 50 k.

Egyes szám ára 5 krajczár.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Kiadó-hivatal:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög czentiméternyi tér ára 4 krajczár. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvozményben részesülnek.

Reklám sora 1 forint.

Bélyeg-illeték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora 5 forint.

Nyilttéri cikkek garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Csapások.

Nem elég csapás nekünk az osztrák, a vetéseinket elverő jég, aszály, drótféreg, műbor, peronospora, nemzetiségi áskálódás, társadalmi korrupció és széttagoló kasztszellem, — van nekünk még egy speciális csapásunk is: az évről-évre remítő anyagi pusztulásokat okozó sok tűzvész, mely úgy látszik Magyarországon állandóan meghonosult. Mert sem Ausztria, sem Német-, Francia-, Angol- és Olaszországban nem jegyez föl a statisztika egy évben sem anynyi tüzesetet, mint a mennyi magyar hazánkban előfordul. Mert hát nálunk még mindig áll az, hogy a tűzkár elleni biztosítás nagyobb elterjedésével is, többnyire e nem biztosított legszegényebb emberek vesznek el mindenüket a tömeges tűzkároknál, melyek egy gondatlan vagy rosszakaratú ember vétke folytán százakat és ezreket tesznek tönkre.

Mikor megesek a katasztrófák, a humanizmus számtalan módot szokott találni az emberi nyomor enyhítésére, de kevés esetben tudja megelőzni a kájakat, melynek súlyos sebeit a legjobbak akarát mellett sem képes a társadalom egészen begyógyítani.

Két nagy országos intézkedés van folyamatban a tűzkárokat elhárítására és a csapások enyhítésére: az építkezési szabályok és a tűzkár elleni biztosítás. Az első intézkedés igen hézagoss, a második igen laza, mert egyrészt az önkényes tetszésre van bízva, másrészt pedig terhesnek tartják épp azok, akikre bízva van, hogy tessék nekik az előrelátással élni. Az építkezési szabályok betartása, illetve meg nem tartása, sőt egészben való elhanyagolatlása szinte általános, községi önkormányzati bűn, gyakran előjárósági mulasztás, a mely végzettsé válik, ha a lakosságnál hiányzik a kellő érzék, az értelem, belátás, sőt a mód is, hogy a tűzvészély elhárítását eredményező építkezések történjenek, hogy az elhárítatlan egyes tüzesetek tovább terjedésének megállítására szolgáló tűzfalak és tűzmentes fedőanyagok használatassanak, — hogy a gyűlékony anyagoknak a beltelkeken való összehalmozása mellőztessék. Van-e mindezer szabályok, de az előjáróságoknak kellene anynyi belátással bírni, hogy a lakosság módjához és értelmiségéhez alkalmazva, a megfelelő szabályokat mégis érvényre juttassák, hogy a lakosságot e szabályok üdvös voltáról fölvilágosítsák, mert valóságos átok gyanánt ismétlődik újra, hogy a mig egy-egy község részben vagy egészben el nem pusztul, a lakosság vajmi keveset ad a tűzvész elhárítására.

És csodálatos, anynyi évente tüzeset folytán koldusbotra jutó család sorsa, anynyi égbekiáltó nyomor, mely országunk oly számos községében a tűzvészből keletkezett: még mindig nem volt képes sem a népet, sem annak előjáróit a jobb építkezésre és óvatosságra megtanítani. Mit törődnek a mi vidéki községeink előjáróságai a tűzrendőri szabályok szigorú érvényre juttatásával! Nekik eddigleg legfőbb a legfontosabb kötelességük volt a kormány jelöltjei mellett korteskedni, a főszolgabíró ur által a jegyző útján megparancsolt etetést, itatást és vesztegetést az utasítás szerint minden választásnál elvégezni, az ellenzéki elvű polgárokat üldözni és megrágalmazni, — de a közegészségi és tűzrendészeti preventív rendszabályokkal az ördög sem törődött.

Pedig hát az utóbbi évtizedekben a tűzkár elleni biztosítás tetemesen olcsóbb lett, de azért igen sok községünk e tekintetben ma is ott áll, a hol harmincz év előtt és a német ajku községeket kivéve, ma is csak olyan tűzfészek, mintegy félszázad előtt. Az ilyen községekben a biztosító társulatok sem biztosíthatnak oly olcsón, mint az e téren már jobban gondozott városokban.

Igy van ez országszerte és bátran ki lehet mondani, hogy egészen a ha-

tóságok hanyagságára kell a baj okát visszavezetni és ha, mint történni szokott, az előjáróság sem akarja a lakosságot messzebb menő intézkedésekkel terhelni, a tüzesetek az évek változatos időjárásaihoz képest hol gyakoriabbak, hol ritkábbak. De annyi világos, hogy a rosszul épült községekben egy-egy század évszáz, vagy éppen százaz esztendő beálltával olyan rettenetes példák merülnek föl, hogy az építkezési szabályok megállapítása és betartása immár szigorú országos intézkedést követel, mert a jól épült községekben a tűzkár elleni biztosítás jelenlegi fejlettsége és a számos biztosító társulat között kifejlődő verseny folytán a biztosítási díjak alacsonyága mellett csakis az erélyesebb intézkedések kellenek még, hogy a tűzkárokat tömegessége és ezzel a folyton megújuló katasztrófák sorozata elháríttassék.

Thun gróf és a helyzet.

Budapest, május 17.

Az Ausztriával való kiegyezés ügye oly stagnációba jutott, mely az összes politikai köröket a legnagyobb mértékben lehangolta. Ami Thun grófot illeti, az ő helyzetét a nyelvtörvény kiállításba helyezett oktrojálása nehezíti. De, mint bennünket teljesen megbízható forrásból értesítenek, Thun gróf mindaddig nem szándékozik ez irányban semmit sem tenni, míg a Magyarországgal való kiegyezés jobbra vagy balra el nem dől. Csak ezután lehet a belügyi alapos orvosláshoz kezdeni. Az osztrákok hallani sem akarnak arról, hogy Thun a bankkérdésben Széll Kálmánnak engedményeket tegyen. Ebben az esetben nem csak a német ellenzék fordulna ellene, hanem saját többsége is eszerben hagyja.

A Linzer Volksblatt tegnapi számában állítólag Ebenhoch dr. reischrathii képviselő tollából a Széll formuláról és a kiegyezési kérdések mai állapotáról a következőket írja: Ha Széll enged, akkor a mi kormányunk sikere, mely minden irányban megerősíti állását. Ha Magyarország nem enged és Thun megbukik a Széll-féle formula miatt, akkor ez oly tiszteletreméltó bukás lesz, a minőben még egy kabinetnek sem volt része. Bukásában Thun azoknak a szimpátiáját is elnyerné, kik eddig ellenfelei voltak. Bukásában ő volna a legnépszerűbb miniszterelnök, mert hisz bukását Magyarország iránt való merev magatartása okozná. Egyik utána következő kabinet sem merne a Széll-féle formulát megfelelő ellenszolgáltatás nélkül elfogadni. Minden kabinet, a mely ezt megtenné, elsöpörtetné, mint a hogy a Thun-kabinetet elűzné a mostani többség (tehát az egész Ház), ha a mostani korrekt álláspontjáról letérne. — Azért is abbéli erős hiedelmünknek kell kifejezést adnunk, hogy a Thun-kabinet Magyarországnak nem fog engedni, követeléseire ragaszkodni fog és a magyarok sóvárgásait energikusan vissza fogja utasítani.

Ez a hangulat dominálja egész Ausztriát, Thunnak tehát nincs egyéb hátra mint még erélyesebben, mint eddig kényszeríteni Széll Kálmánt, hogy engedményeket tegyen.

Az osztrákok ugyanis úgy ítélik meg a helyzetet, hogy ha Thun most elbocsátatnak, ez annyit jelentene, hogy az utána következő miniszteriumnak engednie kell Magyarországgal szemben.

Ámde, bármint követeljenek Lajtán tul, Széll Kálmánt engedelességre nem fogják rábírní már azért sem, mert a hatalmas többség, amely ma az ügyeket intézi oly frakciókba bomlanék, amelyeket az ő támogatására többé megnyerni nem lehetne. Lukács pénzügyminiszter tegnapi kihallgatását a magyar kormány e magatartásával hozzák kapcsolatba. Nagyon természetes tehát, hogy a pünkösdi mások napján tartandó bécsi koronatanács elé feszült várakozással tekint az egész monarchia.

E közben a német ellenzéki pártok a nyelvtörvények oktrojálásának esetére szervezik a harezot. A pártok bizalmi férfainak albizottsága ma d. e. tíz órakor egybegyűlt a képviselőházban, hogy közös programot állapítsanak meg. A tárgyalások két napig tartanak. Pünkösdre tatán már közzé is tesszik ezt a közös programot.

Merénylet a bolgár fejedelem ellen.

Kerülő uton, a török és az orosz fővárosán át terjed világgá az a hír, hogy Ferdinánd bolgár fejedelemet meg akarták gyilkolni. Ezt a titkot — ha ugyan minden részletében igaz — a hiradás szerint feltételesen állítólag a merényletől is meglepő enyhén bán el, csak hogy a nyilvánosság elé ne kerüljön a dolog.

Az előadott körülményekből ítélve az

az ember, aki a fejedelem életére tört, egy egész szövetség megbizásából cselekedett, szóval összeesküvés laborból való.

A meglepő hír mihozzánk Pétervárról érkezett és részletei a következők:

A pétervári Russzia című lap, amelynek diplomáciai körökből mindig komoly és megbízható tudósításai szoktak lenni, Konsztantinopólyból azt a hírt kapta, hogy Ferdinánd bolgár fejedelem ellen a macedóniai ligának egy vezető embere merényletet követett el.

Ez a liga tudvalevőleg politikai okokból régóta haragot tart a bolgár kormányra és a fejedelemre. Bár Bulgáriában mindenki tudja, hogy a macedón-szövetség emberei a legvégsőre is készek s a lapok sem titkolták, hogy valami összeesküvés készült, mégis minden nehézség nélkül hozzájuthat a liga egyik főembere, hogy a fejedelemmel szemtől-szembe kerüljön. Audenciát kapott s a fejedelem egyedülmaradt vele.

Az audiencián történt a merénylet. A liga embere törrel akarta megölni a fejedelemet. De mikor ráfogta a gyilkoló szerszámot, Ferdinánd fejedelem segítségért kiáltott s a berohanó udvari nép idejekorán lefogta a merénylet.

A gyilkolásra elszánt ember azonban még fenyegetődzött. Mikor már erős kézzel fogták, odakiáltotta a fejedelemnek, hogy véle még nem teszi ártalmatlanná a neki fent törököt, s ha fogva tartja, mások ölik meg.

Ferdinánd fejedelem állítólag annyira megijedt ettől a fenyegetéstől, hogy a merénylet ellen indítandó vizsgálatnak ő maga vette elejét.

Gróf Széchenyi István levele.

Néhány id. Groisz Gusztáv, volt miniszteri tanácsos és Kolozsvár egykori főbírájának hátrahagyott iratai között sok értékes, s irodalmi és történelmi becses bíró okmányokat talált fel Haller Rezső kir. tanácsos ügyvédi kamarai elnök, a ki már az értékesebbeket fel is ajánlotta az erélye muzeumnak, s most foglalkozik azok kiválasztásával.

Ugyancsak az elhunytak hátrahagyott iratai közül való az a levél is, melyet gróf Széchenyi István 1858 november 6-áról Döblingből írt a Magyar Tudós Társaság igazgató-tanácsának, s a mely levél rendkívül érdekes korrajzi adalék, s egyben jellemző időbét vet arra a viszonyra is, melyben az iratok előtt egymással Ferencz József osztrák császár és Magyarország.

Ezt a becses okmányt ugyancsak Haller Rezső kir. tanácsos ur szíveségből egész tejedelmében az alábbiakban közöljük, felhíva arra külön is az olvasók figyelmét.

A levél így szól:

„Tekintetes Magyar Tudós Társaság!

A legcifrabb szavaknak sincs hitele ott, hol tények bizonyítanak ellenkezőt. Hogy kormányunk mostani rendszere a magyar nemzetiség igényeivel és érdekeivel szemközt áll, azt a legvakabb is észreveheti. Nemzetiségünk pedig nekünk magyaroknak becsesebb, mint a föld bármely kincse, sőt életünk. A magyar romok közt a nemzetiség eléggé nem bálmulható életrejez ki, szeptőlten már majdnem csupán az Academia mutat arra, miszerint nemzetünk kioltva még nincs.

S most ezen utolsó igazán magyar intézet is ki legyen sarkából forgatva? fájadalom, igen; mert hiszen az academiái alapszabályok minap leérkezett megváltoztatása, legalább saját lelki szemem előtt, nem egyéb és nem kevesebb, mint oly döfés, mely könnyen halálra vezet.

Kimagarázhatlan lelki kínoktól gyötörve, egészen elvérzett szívvel, félig temetve, ily aggasztó körülmények közt kérdem: vajjon, mit tegyek? Én, a Magyar Akadémia tekintetében én mit miveljek, ki dicő elődeink utmutatásától kegyelettel felfogván, szerencsén voltam 1825. évben újra és sikerrel megpeníteni honi nyelvünk magasbára állítását, sikerrel mondom és jobb sikerrel, mint ő, mert a mely felfogás ugyan sajátuk, de nekem elégséges pénzvagyon is jutott osztályrészül, mely nélkül fájdalom! — legmagasabb is oly gyakran paragon hever.

Hallgassak-e midőn tapasztalni vagyok kénytelen, hogy azon nemes csira eltiporlatik, mely tényezőként szinte arra való szolgál: miszerint a magyar, kinek életrevalóságát, tavaszi korát halálós kinyíja és jelen veszedelmei közt is mégezerjelenet bizonyítja, sajátságosul minden veszedelmeiből kibontakozva, az emberiség diszere az osztrák birodalom legbiztosabb talpkövét, a fejedelemi szék rendíthetetlen sarkalatát képezze, alkossa? Kérdem: még föl se jajduljak, mikor látni vagyok kénytelen én, kinek bajam nem a homályos, de az igen is tiszta és minden ámitás nélküli látás, hogy dicő fejedelemi családunk, mint valami baligézet által félrevezetve, népeink épen legéletrevalóbbjait, mely fiatal-
(*) Az általam használt írásban: kettétörhetlen.

gánál és letörülhellen*) zománczánál fogva legdicsőbb kifejlésre képes, nemcsak kellő figyelemre nem méltajta, sőt azt sajátágai-ból kivetköztetni, elszibbasztani engedi és ekkép ugyszólván saját maga alatt vágja el a fát!

A tkns akadémiára bizni az ügy eldöntését, a mennyiben alapítói állásomnál fogva ahhoz nekem is van szólásom — noha a legnagyobb tisztelettel viseltem mind testületileg, mind egyénileg iránta — nem kívánom, nem akarom, nem fogom. Mert mig fejny vállam közt áll, velőm el nem olvad és szemem világát a halál nem oltja ki: mindaddig arról, mihez jogom van minden tanácsot szivesen és köszönettel fogadván, utoljára is bizony csak saját magam fogok határozni.

S ugyan is:

Én ugy vagyok meggyőződve, hogy fölséges urunk, a fénykörülsugárzott Ferencz József császár előbb-utóbb, de elvégre bizonyosan átfogja látni, hogy a czélba vett amal-gamizatioja és németesítése a közbiradalmi népeknek, nem egyéb, mint a mostani állam-férfaik észféczamított theoriája és keserű önműstificatio, hogy számos, talán legtöbb népei, ha egyszer zivatarra kelnek az idők — mi alkalmasint nem fog késmi — kifelé gravitálnak. Mit a magyarnak nincs e világon rokona, nincs más hazája, mint a négy folyam közti és három hegy alatt alkotmányos paradicsoma: ehhez képest a magyar jólétét, szerencsét, boldogságát egyedül dynastialis és törvényes királyának védpaizsa alatt remélheti, keresheti, lelheti és hogy ennél fogva a fölséges Császár nemcsak nem fogja tűrni, ha majd egyszer a legközelebbi süktetelen kísérletek az állam részéről, melyek az összes közbiradalmat a legproblematicusabb helyzetbe süllyesztenek, kellőleg felvilágosítandják lelkeit és untatni kezdik legmagasabb ur kedélyét nemcsak nem fogja tűrni, mondom, ha majd ezen idő beáll, — miről én sehoggy sem tudok kétkedni — hogy azon nemzetet gyengítsék, gyilkolják, olvasz-szák, melylyel lovagi fejedelem, kit szeret, madarat fogathat és mely érte, ha kifejlés-nek, becsülésének, dicsőségének nem engedi utját állani, sőt ily kincseknek hű pörtölója, utolsó csepp vért kiontani mindig kész volt és mai nap is minden pillanatban kész volna és kész is lesz.

Én azt szeretem hinni: fiatal fejedelemünk ha látni és hallani akar és egyedül saját velejének tanácsát követendi s egyedül saját szívének sugallata után indul — bizony mondom! — Magyarországot tekintetében még Corvin dicő korát is homályba állítandja.

Igy látván a jövőndöt, bizván a mennyei végzésben, mely nemzeteket, valamint fejedelemeket is hibáikért büntet ugyan, de valamint lelkes népek meggyilkolni nem enged, úgy tiszta erényű uralkodókat is elvégre bizonyosan legvilágosb malasztjával megáld: én — mi személyemet s alapítói jogomat illeti — a megváltoztatott alapszabályokat, melyekkel kezdetől fogva végig legkevésbé sem tudok megbarátkozni, ha nincs menekülés, s azokat parancsként csakugyan el kell fogadni — verző szívvel, de lecsépelhellen kedélylyel, minden legkisebb megjegyzés nélkül elfogadom.

Egyszermind azonban ünnepélyes óvást teszek, hogy a „justum ac ternacem propositi virum” dicő”elve szerint én a haza oltárára tett áldozatomnak kamatját, azon pillanattól kezdve fizetni nem fogom, ha tapasztalni volnék kénytelen, hogy adományom de facto — mert hiszen szép szavakra és ígéretekre én nem adok semmit — s más vágásba szorítatnék, mint a mely a magyar academia eredeti céljával megegyez és mely nemzet és fejedelem közti törvény által megerősítvén, föl is szenteltetett. Mely szándékom szerint tudom örökseim is becsületesen és híven eljárának. Mikor aztán ezer szomorú eset, bizodalom és minden jó remény daczára, tán még be is következnék: én valamint örökseim — az alapító levél értelmében járuléinkat a megmérgezett academiától elvonván, valami más hazai célra fordítandjuk, mely czéll azonban saját magunk tűzezdjük ki, e foglalatosságától mindenkit más határozottan felmentvén — és e tekintben magunkat csak anyagi erőnek fogjuk megadni.

Felső-Döbling, November 6-án 1858.

Gróf Széchenyi István.

Mátyás király házaról.

Az „Ellenzék” május 13-iki számában, „Mátyás király háza” czim alatt egy cikket közöl a belügyminiszter rideg paragraphusai” ellen, mert nem hagyta helyben a városi közgyűlésnek azon határozatát, melylyel ezt a házat önköltségen kijavítsa és berendezze (sőt aztánna is a fenntartás költségeit ő maga hordozza) s örök időkre az Erdélyi Kárpát Egyesületnek ajándékozza.

Czikkirő azon elméleti tételt állítja fel, hogy Mátyás király háza nem olyan törzsva-

gyon, mint a többi. Ezt nem lehet hasznosan gyűmölösztetni (mílkant emészen megjegyzí esetleg pálinkát mérni benne), hanem csak elajándékozni a Kárpát Egyesületnek, mely aztán szabadon használhatja saját czéljaira; elhelyezheti ott igazgatóságát, kezelő személyezetét stb.

A közgyűlési határozat így szól: „1848—512 sz. Mátyás király születés házát a szobor felállítás alkalmával tartandó erdélyi néprajzi kiállításra és azután egy erd. táj és néprajzi muzeum számára; nemkülönben a muzeum és az Erd. Kárpát Egy. igazgatóságának és kezelőségének czéljaira az Erd. Kárpát Egyesületnek átadja a hozzáadással, hogy az épület jókarban tartásáról a város tartozik gondoskodni.”

Ez már nem derogál Mátyás király nagy szellemének, mert mások gyűmölösztetik hasznosan.

Hát én alulírt kénytelen vagyok a cikkirő megrovását, melyet kellő óvatossággal mindenütt csak a belügyi kormány és nem a belügyminiszter ur ellen intéz, magamra venni; mert azt a törzs vagyon elidegenítést, mely Kolozsvár városára legalább 50—60 ezer ft-t köte apadást és ki nem számítható mellék terheket hárt, én fellebbeztem meg, két ízben a belügyminiszter urhoz. Minő indokok alapján tettem, bizonyítékul közreadom mindkettőt, azok közlését kérvén:

I.

Nagyméltósági Belügyminiszter Ur!

Kegyelmes Uram!

Kolozsvár szab. kir. város törvényhatósági bizottságának 1898. december 28-án megkezdett és folyó évi január 2-án, s következő napjain folytatólag tartott közgyűlésén 512. sz. alatt hozott határozata ellen, mint a törvényhatósági bizottságnek tagja felelbehezé jelentvén be, ezt követeléseimben indokolom:

Ismeretes Nagyméltóságod előtt Kolozsvár szab. kir. város azon nyomorult pénzügyi helyzete, a mely azt eredményezi, hogy még a legszükségesebb alkotásokat és a rendes évi kiadás tetemes részét is kölcsönökből kénytelen fedezni.

Midőn a város ilyen helyzetben van, a legszigorubb takarékoság elve kellene, hogy szem előtt tartassék, ugy a tanács, mint a Törvényhatósági Bizottság által.

E helyett azonban a Tanács előterjesztésére a Törvényhatósági Bizottság többsége a rendes évi budget keretén kívül folytonosan újabb meg újabb alkotásokon töri fejt és minden közgyűlésen több ezereket igénylő újabb kiadások megszavazását eszközlik el-annyyra, hogy ma holnap a város tartozásainak kamatai és törlesztési részletei a polgárok nyakába elviselhetetlen terhet zudítanak.

Ily körülmények között a városi törvényhatósági bizottságnak az lenne főkötelessége, hogy a város meglevő értékeit minél jobban hasznosítsa; de arra, hogy a város meglevő törzsvagyonát, vagy annak hasznait örök időkre elajándékozza, gondolnia sem volna szabad.

Daczára a fenforgó siralmas pénzügyi viszonyoknak, a törvényhatósági bizottság sérelmes határozatában azt mondotta ki, hogy a város tulajdonát képező Mátyás király születési házát, melynek házilag való restaurálását egy korábbi közgyűlésen elhatározta volt, felszereli és azt használatú végett örök-időkre az Erdélyrészi Kárpát Egyesületnek engedi át táj- és néprajzi kiállítás és muzeum elhelyezésére.

Nagyméltósági Miniszter Ur!

Ezen határozat valósággal azt teszi, hogy Kolozsvár város törvényhatósági bizottsága a város tulajdonát képező, s jelenleg körülbelül 15 osztr. frtot érő ingatlannak használatáról az Erdélyrészi Kárpát-Egyesület javára egy jövőben alkotandó állítólagos gyűjtemény elhelyezése tekintetéből örökre lemond, sőt még rá költ a restaurálásra és a muzeum czéljaira szükséges felszerelésre, vagy 20.000 frtot, azaz huszezer frtot, s azután átengedi örökhasználatra a Kárpátgyesületnek.

Nem fűzöm tovább a dolgot és csak azt vagyok bátor még felemlíteni, hogy a dolog annál sérelmesebb, mert hogy azon restaurálás és berendezés miibe kerül, az megállapítva nem lett, s ennél fogva a törvényhatósági bizottság sérelmes határozatában oly valamit ajándékoz az Erdélyi-Kárpát-egyesületnek, melynek pénzbeli értékét ma kiszámítani sem tudja.

És teszi ezt akkor, mikor a városi hivatalok nagy része ma is bérházakban van elhelyezve.

Még csak azt említve fel, hogy a Mátyás király születési háza ha restauráltatik, legkevesebb 10 szobát foglal magában s így nagy a valószínűség, hogy abból leg-fennebb 2—3 szoba szolgálna a voltaképpeni muzeumi tárgyak elhelyezésére, a többi pedig valaki részére sine cura lakást biztosítana.

Azt kérdelem, ha vajjon szabad-e a város sirlalmas pénzügyi helyzetében, melyet közelről Nagyméltóságod is méltán kárhoztott, ily nagyértékű vagyonot egy bizonytalan jövődőlbeli czélért előre ajándékozni?

Minthogy én azon véleményben vagyok, hogy ily ajándékozást a város pénzügyi helyzete nem enged meg, tisztelettel kérem Nagyméltóságodat:

Kegyeskedjék Kolozsvár sz. kir. város Törvényhatósági Bizottságának fentjelzett és a város közönségére káros határozatát megsemmisíteni.

Tisztelettel:

Somodi István s. k.
városi törvényhatósági
bizottsági tag.

II.

Nagyméltóságú Belügyminiszter Ur!
Kegyelmes Uram!

Kolozsvár szab. kir. város törvényhatósági bizottságának 1899. évi február 28-án és folytatolag március 1-én tartott közgyűlésében 21—1899. közgyűlési sz. alatt hozott azon határozat ellen, melylyel elrendelte, hogy a Mátyás király születésnapjának Erdélyrészi Kárpát-Egylet által berendezendő múzeum felszerelésére, bútorzat, világítás és csatornázás czéljaira 25.000 frt kölcsönt vesz fel és pedig a legkönnyebben hozzáférhető városi regale kötvények tökéiből megfelelő összegnek eladása által, — benyújtom ezen felelőzést:

Tekintettel arra, hogy a városi közgyűlésnek 512—898. sz. a. hozott azon határozata, melylyel kimondotta volt, hogy Mátyás király születési házát restaurálás után az Erdélyi Kárpát-Egyletnek adja etnografiai kiállítás rendezésére és azután örök időre etnografiai múzeum elhelyezésére, még nem jögerős, mert az ezen határozat ellen beadott felelőzést megfölt a Nagyméltóság m. kir. Belügyminiszterium még nem határozott; ennél fogva a városi közgyűlésnek nem volt joga a múzeumnak való berendezésre újabb költségeket megszavazni akkor, midőn az ajándékozás iránti határozata még jóváhagyva nem lett.

Egyáltalán, ha elismerem is, hogy egy múzeum felállítása nagyon szép és magasabb rendű közművelődési szükséglet, ki kell mondanom azt is, hogy Kolozsvár város a jelenlegi nagy szükségletei mellett arra, hogy azt egyedül felállítsa anyagi erővel nem bír, kiált, ha azt is figyelembe vesszük, hogy ezen város adóssága a 4 és fél millió forintot már is meghaladja s jövedelme oly kevés, hogy a legszükségesebb kiadásokat is részben kölcsönrel fedezni kénytelen. Midőn a város ily szorult anyagi viszonyokkal küzd, akkor nem szabad és a legnagyobb könnyelműség és nagyzási hóbort egy jelenleg 20—25 ezer forintot érő objectumot, azon kikötéssel, hogy azt alaposan restauráltatja, saját költségen berendeztetni, azután is a fenntartási költségeket hordozza, oda ajándékozni egy különben, megengedem szép, de nem szükséges czélra, mert ez voltaképen azt teszi, hogy 50.000 frtot adoz a város oly czélra, melyet a közszükség nem követel.

Ilyen határozatot egy öletszerű indítványból minden előkészület és költség számítás nélkül hozni, a legnagyobb könnyelműség.

Higgadt megfontolással állítom, Nagyméltóságú Miniszter Ur, hogy ekkora újabb terhet Kolozsvár város polgársága idegen segítség, országos gyűjtések, alapítványok szerzése nélkül nem bír meg.

Ilyen ajándékozás és költségvetésünk újabb megterhelése akkor történik, mikor különböző hivatalaink, pl. árvasszék, adóhivatal, számvévelőség stb. bérházakban vannak elhelyezve és előre látható, hogy a ház javítására és a múzeum berendezésére most megszavazott 25.000 frt sem lenne a belső berendezésre a múzeum czéljaira elégséges, hanem csak kezdete a további áldozatoknak.

Érzem, Kegyelmes Uram, azt, hogy nem kellemes helyzet a mesterséges eszközökkel népszerűvé tett hangzatos eszmékkel szemben állást foglalni. Én azonban úgy jelen esetben, valamint eddig is többször nem a közhangulat helyeslésének megnyerésére, hanem városom közérdekének hűségét szolgálataira törekedtem és törekszem s ettől vezéreltetve, alázattal kérem Nagyméltóságodat:

Méltóztassék Kolozsvár város törvényhatósági bizottsága 21—899. sz. határozatának azon részét, melylyel a dicső emlékü Mátyás király születésnapjának helyreállításán felül még etnografiai múzeum czéljaira való berendezésére is költséget szavazott meg, megsemmisíteni.

Mély tisztelettel lévén

Kolozsvárt, 1899. március 16-án

alázatos szolgálója:

Somodi István s. k.
ügyvéd, városi törv.
bizotts. tag.

Nincs okom felterjesztésemből semmit visszavonni, engem nem hazafias frázisok, hanem a polgárság érdekeinek védelme vezetett.

Menjen ki ciklikiró ur p. o. a külvárosokba, s tekintsen szét, hogy ott legalább minden 4-ik 5-ik házon rajta áll: *eladó*. A főutczák emeletes házainál is végére járhat: hány épült *kölcsön pénz*ből. A szegényedés rohamosan terjed — növekedő adók és adósságok terheinek természetes következtése gyanánt.

Ily elszegényedett várost nem szabad erejét meghaladó áldozatokra hajszolni, hogy egyedül oldjon meg országos feladatokat.

Ezt igyekeztem felelőzésemmel megakadályozni.

A város jelenlegi szerencsétlen pénzügyi viszonyai között mindenkinek kötelessége a könnyelmű gazdálkodás ellen küzdeni, mely a volt kormányrendszernek maradványaképpen, Kolozsvár városát a biztos vagyoni bukás felé vezeti.

Somodi István.

Egyleti élet.

A kolozsvári Állat Védő-Egyesület vasárnap f. hó 14-én tatotta a városához nagytérképében évi rendes közgyűlést kissé elkésve a közbe jött akadályok miatt. Dr. Széchy Károlyné elnök helyett, ki kettős gyász és gyengélkedése miatt nem vehetett részt s a második alelnökön távollétében koltói gróf Teleki László elnököt. Elnök gróf szép beszéddel nyitja meg a gyűlés és vázolja az egylet mult évi történetét. Azután a titkár és pénztárnok tették meg jelentéseiket. Az egylet jelenlegi vagyona 1888 frtot tesz ki.

A főkapitányi hivatalból 5 rendőr lett jutalomra érdemese, mint a kik a legtöbbet tették az állatvédelem terén. Mindegyik 5—5 frt jutalomban részesült.

Ezután felolvassa az elnök Dr. Széchy Károlyné szép levelét, a melyben lemond az elnökségről. A közgyűlés a legnagyobb részvétellel és sajnálattal veszi tudomásul buzgó Elnökének elvesztését. Gróf Teleki indítványára a Á. V. E. megalakítása s felvirágoztatása érdekében szerzett elővülhetlen érdemei elismerésül a gyűlés Széchy Károlyné örökös tiszteletbeli elnökövé választja. Használókép általános helyesléssel acceptálta a gyűlés Virányi István pénztárnok ajánlatát, hogy „Széchy-Lorenz Josephine“ névre egy 200 frtos alapítványt tegyen az egylet, a kamatjai évenként jutalmul osztassék ki egy oly egyén-

— Carlisle százasod!

Az édes hangra hirtelen megfordult, mintha a Hilary jelenlétéről nem lett volna tudomása és csudálkozott, hogy őtet ott találja.

— Nairne kisasszony szólott? — kérdé, hideg udvariassággal.

— Igen; de őn olyan messze van tőlem, hogy nem hallhatja a hangomat.

— Félnék a Sir Archi helyét elfoglalni, ha közelebb mennék.

— Soh' se' gondoljon a Sir Archi helyével. Foglalja el a saját helyét, — válaszolá a leány.

— És az ifju egy kissé közelebb ment.

— Milyen szomorúak voltak az ön dalának a szavai! — kezdé Hilary. És éppen úgy énekelté, mintha átérezte volna.

— Minden szavát átéreztem, — volt a mogorva válasz. Nem, én nem vagyok az egyedüli férfi, kinek élete tökrement.

— Ki az, a kiért ezt mondja? — kérde Hilary szeliden.

— Maga! — volt a válasz. Maga egy férfszívelt üzött játékos.

— Nem tettem azt, — mondja Hilary komolyan és könnyes szemekkel. Oh Carlisle, hogy képes nekem azt mondani! Azért, mert Sir Archival táncoltam és beszéltem?

— Nem tehettek róla — volt a bűnbánó válasz.

Szánom és bánom, a mit mondtam. És gyűlölöm magamat. Én egy féltékeny bolond vagyok; de Hilary, én magát oly kimondhatatlanul szeretem!

— A szerelem féltékenységre teszi az embereket, féltékenységre és szémbeségre és haragosokká? — kérde a leány. Maga nagyon haragos volt velem szemben és semmiért.

— Maga egy angyal, — kiáltja az ifju

nek a tanuló ifjuság köréből, ki az állatvédelem terén a legtöbb buzgóságot fejté ki. Elnök egy 4 tagú bizottságot kér fel dr. Széchy Károlynét, örökös tiszteletbeli elnököt a gyűlés eme határozatairól értesíteni.

Az egylet új elnökevé egyhangulag özv. br. Bánffy Zoltánné lett megválasztva, kinél szintén négy tagú bizottság tisztelettel. — Harmadik alelnök dr. Pisztorj Mór lett. Végre a gyűlés elnök gróf indítványára az egylet „Állat védelem“ című lapjának szerkesztését Bányaí fiatal hirlap íróinak átadni határozza 300 korona tiszteletdíj mellett. Több tárgy nem lévén, a közgyűlés gr. Teleki életével szétoszlott.

*

Meghívó. Folyó hó 23-án d. e. 11 órakor tartandó igazgató választmányi ülésen az igazgató választmányi tagjait és ugyancsak folyó hó 23-án d. u. 3 órakor tartandó közgyűlésre az egylet tagjait a vármegyehez kistermében az elnökség megbízásából van szerencsém meghívni.

A Marosvásárhelyi Verseny Egylet és Lrlovar szövetekezett titkára.

Mulatság.

Az első majális. Az idei tavaszi első majálisa a nyomdászoké volt, mely a m. szombaton folyt le. A majálist honvéd és cigány zenekarral a gyönyörűen feldíszített lövöldében rendezték, villany világítás mellett. A majálison szép számu közönség vett részt, melynek soraiban szerkesztők, hirlap írók, nyomda tulajdonosok s a közelet számos jelese volt jelen. Az erkölcsi siker teljes volt, azonban miután a majálist a rendezőség a nyomdászok zászlójának javára rendezte, a kik tisztelet jegyeik kiváltása ezimén a czél eléréséhez hozzájárulni kívánnak, azok a rendező bizottság pénztárnokához kéretnek küldeményeiket intézni.

Kritika

a színház egy évi működéséről.

(Ciklikorozat.)

II.

Az első ciklik csupa elvi kérdésekkel foglalkozott; a tulajdonképeni „Kritika“ csak ezután következik.

Tegyük fel három kérdést.

Első kérdés: Megfelelt-e a kolozsvári Nemzeti Színház minden tekintetben a lefolyt egy év alatt annak a feladatnak, melyre hivatva van? Általánosságban válaszolva a kérdésre: nem.

Második kérdés: Produkált-e a kolozsvári Nemzeti Színház az év folyamán alatt olyan dolgokat, a melyek a színháznak becsületére váltak. Feleletünk: igen.

Harmadik kérdés: Produkált-e olyan dolgokat, a melyeknek a kolozsvári Nemzeti Színházban helye nincs. Feleletünk: igen.

Erre a három kérdésre kell megadnunk a részletes feleletet.

Az első kérdés általános részeért nem fogjuk zaklatni a színház vezetőségét.

Mi is a kolozsvári Nemzeti Színház feladata? Oh, sokat hangoztatott frázisok! A szép, jó és nemes irány kultiválása! A magyar drámairodalom fejlesztése! A nemzeti missió! Csupa ideális czél. Ilyen sokat nem

és én — én annak az ellentéte vagyok! Hilary, én ma este olyan szerencsétlen voltam! Szerettem volna elszaladni, megölni magamat és mindent megtenni, ami a legkétségbeesettebb és legvakmerőbb.

— És miért?

Carlisle közelebb ment hozzám. És minden lépéssel, mit feléje tett, az aranyos fő lejjebb hajlott; a kezében levő virágokkal babrált és az arczán levő gyenge pir mind sötétebb lett, míg a szép arcz bíbor színt váltott.

— Ön kegyetlen szavakat énekelt, — mondá és hangja a legédesebb zene volt az ifju előtt.

Hilary néhány sort idézett futó mosollyal és mély sohajjal.

— A szeme azt mondta — folytató, — hogy nekem énekelt. Hát én szívtelen flirt vagyok? — Hiszen én egész életemben soha sem flirtoltam. Azt sem tudom, hogy miképpen kell azt tenni.

Az ifju gyönyörrel nézett le reá, karjai kinyitlalt, mintha a keblére kívánta volna ölelni.

— Én nem vádoló magát a flirtolással. Ha flirt lett volna, nem tudtam volna szeretni. Még a „flirt“ szót is gyűlölöm.

— Ugy hát miért választotta azt a dalt? Tudtam, hogy reám értette.

Miért? Mert örült vagyok! — volt a válasz.

Ha elgondolom, hogy egy leány szép areza miatt elvesztsem az eszemet.

— És nem leány miatt? — kérde Hilary.

— A leány és az areza egy előttem, — válaszolta az ifju. Én meg vagyok róla győződve, hogy soha egy férfi sem szeretett egy nőt, a hogy én szeretem magát. Oh, Hilary, szerelmem, édes mindenem, hát nincs szava hozzám.

kívánunk. Ezeknek a czéloknak mind megfelelni nem lehet. Ha csak fele valósul: tap-solunk. Ezért mondtuk a ciklik elején, hogy az általános szempont bővebb tárgyalását mellőzzük.

De lássuk az aránylagost!

Erre csak úgy vehetünk némi világot, csak úgy vehetjük kritika alá, ha elősoroljuk: mit csináltak a vállalkozó igazgatók?

Messze ne menjünk: 10 év épen elég.

Oh, szegény vállalkozó igazgatók! Első sorban is: Ditrói Mór.

Mit is dolgozott ő vállalkozó igazgató korában? A többek közt abban a mániában is szenvedett szegény, hogy szívében szent lelkesedéssel a magyar drámairodalmat ápolta.

Egyszer eszébe jutott, hogy nap-nap után csupa magyar darabot adasson. 58 napig tartott ez, mely idő alatt csupa magyar szerzők művei kerültek előadásra. Ez volt a „Magyar-ciklikus“. Nem lesz érdektelen, ha ideiglatjuk, miből állott:

Abonyi Lajos: Magduska öröksége.
Almásí Tihamér: Két év múltán.
Bartha Miklós: Melanie.
Bartók Lajos: A méhek.
Berczik Árpád: Közgyűgyek.
Csepreghy Ferencz: A sárga csikó. Piros bugyelláris.

Csiky Gergely: A nagyratemett.
Czakó Zsigmond: A kalmár és tengerész.
Ditrói Mór: Szeresd a hazát!
Dobsz Lajos: Szent István király.
Dóczy Lajos: A csók. Vegyes párok.
Gaul József: A peleskei notárius.
Gábányi Árpád: Az apósok.
Gerő Károly: Az uszai gyöngy.
Hugó Károly: Báró és bankár.
Járó Kelő: A fogadás.
Jókai Mór: Milton. Az aranyember. Szigetvári vértanúk.

Katonai József: Bánk-bán.
Kisfaludy Károly: A pártitűk.
Kláró Ilka: Az árendás zsidó.
Lukácsí Sándor: A vöröshaju.
Madách Imre: Csak végnapjai.
Murai Károly: Huszárszerelm. Virágfakadás.

K. Papp Miklós: Judit asszony.
Rákosi Jenő: Magdolna.
Szász Gerő: Rolandné.
Szécsi Ferencz: Bál után.
Szigeti József: A vén kakkancsos és fia a huszár. A nagyraltó. Viola.

Szigligeti Ede: Világ ura. A szökött katona.
Két pisztoly. A csikós. A cigány.
Tábori Róbert: Ildikó.
Toldy István: Jó hazafiak.
Tóth Ede: A falu rosszsa.
Tóth Kálmán: Dobó Katicza.
Vahot Imre: Huszársziny.
Várdi Antal: Hun utódok.
Vidór Pál: Ingenylők.
Vörösmarty Mihály: Marót bán.
Bornemissza Károly: A gyermekkirályné.
Erkel Ferencz: A névtelen hősök.
Hegyi Béla: Pepita.
Konti József: Királyfogás. A suhancz.
Megyeri Dezső: Katonás kisasszony.
Simon Kálmán: Páros szöketetés.

Ez még nem volt elég. Egy izben csinált „Jókai-ciklikus“-t, máskor meg „Csiky-ciklikus“-t és előadatta a két magyar író összes szinpadí munkáit.

Szinrehozta Madách Imre darabjait: Mózes-t, Csák végnapjai-t, A férfi és nő-t és végül ezek koronájául az Ember tragediája-t, olyan fényfénnyel és költséggel, mely páratlan az egész országban.

Megesinálta azt, a mit sehol sem kíséreltek meg: a „Shakspeare-ciklikus“-t, melynek folyamán következő darabokat adták elé 20 estén:

Lear király,
Makrancos hölgy.
Hamlet.
A hogy tetszik.
A velencei kalmár.
Coriolanus.
Vizkereszt.
Macbeth.
Tévedések játéka.
Romeo és Julia.
Julius Caesar.
Téli rege.
Windsori vig nők.
Othello.
Antoniás és Cleopatra.
III. Richárd.
A két veronai ifju.
Szent-Ivánéji álom.

Lám, ilyen dolgokat produkált Ditrói Mór! És ezzel egyszersmint örök időkre beírta nevét nemcsak a kolozsvári színház történetébe, hanem az egész magyar színészetebe is, melyért ennyi lelkesedéssel, szeretettel és sikerrel alig fáradozott valaki.

Ditrói Megyeri Dezső váltotta fel 1896. május elsején a millenium évében, a mikor Vigszínház úgy a kolozsvári, valamint a vidék csaknem minden számbavehető színészét szerződtette.

Neki tehát nagy, igen nagy nehézségekkel kellett megküzdnie, hogy jónévű elődjének nyomába léphessen. De mégis leküzdötte a nehézségeket, mert az ő két évi működése alatt is sok nevezetes sikere volt a kolozsvári Nemzeti Színháznak. Hogy mik voltak ezek a sikerek, arról szóljon azon cikliknek néhány passusa, a mit 1898. ápril. 30-ikán irtunk az ő regime-jéről:

„Megyeri repertoárjának tulnyomó részét a komolyabb irányú darabok képezték. A népszínmű és a színmű dominálta a műsort. A népszínműelőadások tekintetében az ő igazgatása alatt a színház fölébe emelkedett minden vidéki színháznak.“

Emnek oka az, hogy Megyeri kiténő népszínmű-társulatot szervezett és népszínmű-énekesnőt nevelt a kolozsvári színháznak, mely ennek évét óta hiányában állott. Így volt lehetséges, hogy a Gyimesi vadvirág egyetlen év leforgása alatt 25 előadást ért meg, míg Budapestnek félmillió lakosa, Kolozsvárnak pedig félszáz ezer sincesen Az Ördög málájá 4 hónap alatt 10-szer került színpad. Sok népszínműelőadás föltötte állott a Népszínháznak is. Ezen kívül Tóth Ede, Csepreghy, Szigligeti, Szigeti, Lukácsí, Almási, Rátkay, szóval összes népszínműíróink jó darabjai 2—3-szor kerültek színpad évenként, úgy hogy a népszínműelőadások tekintélyes részét képezték a műsoroknak.“

Jövő ciklikünkben ezen két igazgató működésének művészeti eredményeit fogjuk összehasonlítani a jelenlegivel.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, május 18.

— Püspöki beigtatás. Az erdélyi ev. ref. egyházkerület állandó igazgatótanácsa főtiszteletű dr. Bartók György erdélyi ev. ref. püspöknek ünnepeles beigtatása folyó év május hó

említettük. Az a fogalmam, hogy ő reám vá-rakozik. — Hilary, tudja-e, hogy ő két esztendővel idősebb nálammál és nagyon komoly. Ő alig nevet; de nagyon jószívű. Azt hiszem, hogy ha elmennék hozzá és megmondanám neki, hogy mennyire szeretem magát, ő helyeselné a választásomat.

— Gondolja, hogy ő szereti magát? — kérde Hilary aggályosan.

— Hogy szeretne? Egy kamasznak kell, hogy tekintsen. Képtelen gondolat volt az egész!

— És az ő viselkedése egészen tisztességes? — kérde a leány nagyon komolyan.

— És ez volt a válasz:

— Igen, egészen tisztességes. Ha én magamat egy szóval lekötöttem volna hozzá, az nagy különbség volna. De nem tettem. Oly szabad vagyok maga után járni és magamat megnyerni, a milyen szabad maga. Az egész életemet feláldoztam-e egy öreg ember, vagy két öreg ember szeszélyéért? Bíz-zonnyal nem! Ebben az egészben csak az az egy dolog bosszant, hogy Lady Mari iránti tiszteletből titkunkat nem szabad elárulni, míg ő az országba vissza nem tér. Ő most utazik. Blakenéval, a nagy utazóval, Keleten volt. Bizonyos, hogy a hirlapok tudatják mi-helyi visszatérnek. Akkor felkeresem őtet és elmondom neki az egész igazságot és akkor, drágám, vissza jövekhöz magához és büszke lesz megmutatni az egész világnak, hogy milyen kincset nyertem meg. Titkunkat addig nem tudathatom. Kuzinomnak a történetemről én tölem kell meghallani és nem idegenektől.

— Igaza van, — mondja Hilary. De Lajos, én azt gondolom, hogy mások nagyon megfognak haragudni — tudom, hogy a nagyméltóság és Lady Ardean megharagudnak.

— Ők azt várják magától, hogy nagy házasságot csináljon?

(Folytatása következik.)

AZ „ELLENZÉK“ TÁRCZÁJA.

1899. Május 18.

Hilary.

— A „Tövisék és narancsvirágok“ szerzőjétől. — Angolból fordította: AMICA.

IV.

(Folytatás.)

(8)

— Táncozoljak? — és ismétlé. Nem; fáradt vagyok. Pihenni fogok és ön keressen más tánczosnét.

Sir Archi kénytelen volt az elutasítást elfogadni és Hilary leült a szobának egyik szoféjába, azon elhatározással, hogy ott várakozik, míg Carlisle Lajos oda megy.

Vajjon oda megy? Hilary tudta, hogy ő szép, de tudta, hogy kedvese büszke volt. — De hát mit tett ő? — Csak Sir Archival táncolt és az kevesebb volt a semminél előtte, ámbár az szerette őtet és örömmel tette volna Clonmore urnőjévé.

A kis csoportok egyenként oszlani kezdtek és eltűntek. Lady Kilmore Graham ezredessel a kártya-asztalokhoz ment; Lady Ardean a szalonba vonult. A fiatalok a táncz-terembe mentek.

Csak egy magas dragonos tiszt volt ott egy kövér szöke szépségnek udvarolva és Carlisle a zongorán levő kótákat lapozva. A Dragonos tiszt és a társa csak hamar észre vették, hogy de trop voltak, mert az ezredes karját nyújtotta a társának és kérte, hogy nézzék meg együtt a képtárt.

Végre Hilary és Lajos egyedül voltak. A leány reá nézett, de az úgy tett, mintha nem látta volna, ámbár a szíve sebesebben dobogott.

Sz. 2056—1899

465. 1—2.

Faeladási hirdetmény.

A kolozvári m. kir. erdőgazgatóság kerületéhez tartozó hidegszamosi és reketői erdőgondnokságok erdeiben az 1899. évtől kezdődőleg évenként termelendő és az 1900. évtől kezdődőleg a hidegszamosi faraktárba beszállítandó fenyő-rönkfaanyagának öt évre szóló eladása illetve megvétele és a hidegszamosi kincstári gőzfűrészbérbeadása illetve bérbevétele iránt a kolozvári m. kir. erdőgazgatóság irodájában 1899. évi június hó 15-én délelőtt 11 órakor nyilvános árverés fog tartatni.

Az eladás tárgyát képező évi mintegy 14.000 m³ famennyiség köbméterenkénti kiküldési ára:

1) a 16 — bezárolag 24 cm. — felső átmérővel bíró fenyő rönkökért 3 frt 50 kr.

2) a 25 cm. és vastagabb felső átmérővel bíró fenyő-rönkökért 4 frt 75 kr.

A gőzfűrészt után fizetendő évi hasznbér 3000 frt.

Bánatpénz 7500 frt.

Az ajánlat csak írásbeli lehet, utó, avagy oly ajánlatok, a melyekben a megállapított feltételektől eltérő kikötések foglaltatnak, figyelembe nem vétetnek.

Az írásbeli zárt ajánlatokban kiteendő, hogy ajánlattevő a tárgyalás alapját képező általános árverési, valamint a részletes szerződési feltételeket ismeri és annak bizonyítására, hogy magát azoknak föltétlenül aláveti, úgy az általános árverési feltételek — mint a részletes szerződési feltételek is ajánlattevő által közjegyző előtt külön-külön aláírandók.

Az árverési általános és szerződési feltételek a földmivélségi m. kir. ministerium erdészeti főosztályában, a kolozvári m. kir. erdőgazgatóságnál s a fentnevezett két erdőgondnokságnál a hivatalos órákban megtekinthetők.

Ugyanakkor az ajánlatok helyes szerkesztésére és a bánatpénz letételére nézve felvilágosítás adatik.

Kolozvárt, 1899 év május hó.

M. kir. erdőgazgatóság.

Sz. 2650—899

459. 2—2.

Árverési hirdetmény.

A Csucsai községi iskola 24-95 kat. hold kiterjedésű erdejében található és hivatalosan 1348 tömörköbméterre becsült bükk fatömeg **folyó évi május hó 23-án d. e. 11 órakor** nyilvános árverésen elfog adni alólt hivatalában.

Kiküldési ár 1213 frt 20 kr.

Bánatpénz 121 frt 32 kr.

Árverési feltételek megtekinthetők a bhunyadi járási főszolgabírói hivatalban, vagy járási főerdősznél.

A járási főszolgabírótól.

B. Hunyadon, 1899. Május hó 13-án.

Kertész,
főszolgabíró.

311—1899.

464. 1—1.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bécsi és kir. kereskedelmi kir. törvényszék 1897. évi 181. 767 számú végzése következtében dr. Vinter Géza ügyvéd által képviselt Ph. Mayfarth és trsa cég javára Szarka Sándor és neje ellen 280 forint 60 kr. és jár. erejéig 1898. évi február hó 14-én fogantatott kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 658 frtra becsült székér, lovak, takarmány stb. álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a kolozvár vidéki kir. járásbíró 1898. évi 1993 p. és V. 114. sz. végzése folytán 280 frt 60 kr. tőke-követelés, ennek 1897. évi augusztus hó 15. napjától járó 6%, kamatai 300 frt 60 krnak 1896. december hó 28-tól járó 6%, és eddig összesen 48 forint 12 krban bírólág már megállapított költségek erejéig Bodonkúti községben az adósek házánál leendő eszközölésére 1899. évi május hó 19-ik napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűztetik, és ahhoz venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatkozni meg, — hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107—108. §§-sa értelmében a legtöbbet ígérőnek, becsáron alól is eladni fognak.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 108. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kolozvárt, 1899 évi április hó 30. napján.

Lőrinczi Károly,
kir. bir. vghjtó.

Van szerencsém a n. érd. közönség becses tudomására hozni, hogy Nagyhid utca 3 szám alatt Kolozvárt ezidő szerint legszebb mintákkal dusan berendezett

szobafestő és mázoló-üzletet

nyitottam. Elvállalok minden a szakmába vágó munkát, u. m. szobák, lépcső-házak, dísztermek és templomok festését a legszakaszerűbb kivitelben s a legutányosabb árban.

Vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan teljesítek.

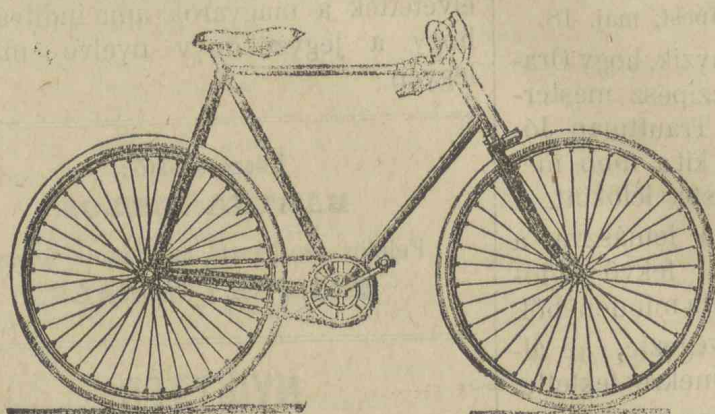
Midőn mindezt a n. é. közönség b. tudomására hozom, kérem kegyes pártfogásukat, szíves rendeléseiket várva maradok

Kiváló tisztelettel

Keresztes Aladár,
szobafestő és mázoló

394. 6—0

Használjon ön fegyverkereket!

Különös előnye: utólrérhetlen könnyű járás (megerősítés nem létezik.)

Steyeri fegyvergyár, a világ legnagyobb kerékpár-gyára.

385. 5—6.

Árjegyzék ingyen és bérmentve!

Magyarországi vezérigénységek: Kann és Heller cégnél Budapest.

Képviselet és raktár: Tauffer Ferencz utóda Kolozvárt.

Értesítés!

Arról értesíttem, hogy három évtizeden át a legnagyobb közmegegyezésre működő és a legdisztigáltabb izlést is kielégítő butoraktárban és műhelyemben ügyeim rendezéséhez szükségem rövid szünetet tölteni, kegyesszerzésre irányuló rosszindulatú bohólmányokkal ama híresztelésekre használták fel, hogy a régi 30 éves működésem teréről végleg visszaléptem, nyugalemba vonultam, dolgozni már teljesen képtelen vagyok, munkát többé fel sem vállalom. Minthogy kiváló izlésemről és pedens munkámról külföldi elismert nevetem megrontani másképpen — pl. versenymunkával — nem voltak képesek, mindezt csak azért híresztelték és híresztelik ma is, hogy helybeli és vidéki régi vevőim, a kik mindenkor kizárólag engemet voltak kegyesek becses megrendelésekkel kitüntetni, üzletemből a szünet alatt elszakjanak.

Éppen ezért az igazságnak, előkelő vevőimnek és a magam önértetének tartozom e tendenciózus rágalomk demontálásával. A mit cietek tenni ama tiszteletteljes kérés által, — hogy szíveskedjenek személyesen meggyőződni egy próbarendelés által az összes állítások ellenkezőjéről — mely alkalommal befog bizonyosodni, hogy képes vagyok pedanteria, pontosság, tisztaság, tartósság, izlés jutányosság tekintetében versenyezni a hazai és külföldi legelőkelőbb cégekkel éppen úgy, mint eddig, sőt nyugodt lelkiismerettel állíthatom, hogy ezantul még sokkal inkább.

Azonban nehogy félreértessem. Nem dicsekvésképpen teszem ezt az ajánlatot, hanem a főreveztetett nyilvánosság felvilágosításául.

Ezek után van szerencsém jól ismert cégemet ismét nagyrabecsült jóindulatukba ajánlani, különösen új berendezések, garnitúrák kibővítése, bevonása, mindennemű javítása, átalakítása, vagy becsérelése tekintetéből. Ugyisintén bátorodom felhívni becses figyelmüket új, vagy régi butorokat „moly mentesítő“ preparatumomra, melylyel több évi módosítás után a legbiztosabb eredményt értem el.

Becsés megrendeléseiket kérve maradok kiváló tisztelettel

415. 4—*

Duchony János és fia.

Káhán Nátán Samu

szesz nagykereskedő likör- és rumgyáros a Temesvári „Gyártelep“ sörfőzdéjének erdélyrészi főraktára

Kolozvárt, Belközép-utca 21. szám.

Telefon 77. szám.

szesz nagykereskedést, likör- és

rum-gyárt

jóval megnagyobbítva továbbra is fentartom, a hol is a szesz és édesített italok megadózva lesznek kiszolgálva, úgy, hogy t. vevőimnek az italok megadóztatásával semmi dolguk nem lesz, valamint ezen megadóztatás, illetve kiszolgálás eltekintve a mennyiség nagy ságára a legkisebb mennyiségtől a legnagyobbig fog eszközöltetni, a már ismert kitűnő minőségben és szolid árak mellett!

Hogy igen tisztelt vevőimet mindenféle italokkal elláthassam, sikerült az általános jó hírnévnek és közkedveltségnek örvendő Temesvári Gyártelep sörfőzdéjének erdélyrészi

kizárólagos eladási jogot megnyernem,

mely által azon kellemes helyzetben jutván, hogy t. vevőimet naponta friss töltésű és eredeti palackozott valamint hordó sörrel elláthatom a legkedvezőbb árak mellett.

Törekvésem oda fog irányulni, hogy nagyrabecsült vevőimet ezentul is a legkedvezőbb előnyökben részesíthessem.

Az eddig irántam tanúsított bizalmukat továbbra is szabad legyen reménylenem

Kitűnő tisztelettel

Káhán Nátán Samu.

Megrendelések a következő táv-beszélőkön is eszközölhetők: Saját üzlet Unió-utca 12. szám távb. 421. Saját üzlet nagy-utcai vámház, távb. 224. Rozenfeld Mihály Székypalota ávb. 416. Kolb Adolf Lázár utca 21. távb. 265. Magyar király kávéház Külmonostor-u. távb. 396. Selinger Simon Kolozsmonostor távb. 336. 435. 4—7.

Legnagyobb kályha raktár.

Ugy minőségben, mint szépség tekintetében összehasonlíthatatlanok a

Kozel F. József

417. 3—32

féle cég

Kolozvárt, Unio- (régii belmonostor-utca) 7. sz.

Hires kályha kemenczéi.

Asztal és dísz-kandallók, továbbá porcelán, majolika és ó-német kályhák, takaréktűzhelyek, fürdő kádak, kemence-falburkolatok stb.

Minden e szakmába vágó munkálatok saját szerelők által csinosan és jótállás mellett eszközöltetnek.

Erdély legnagyobb kályha-raktára.

Telefon 398. szám.

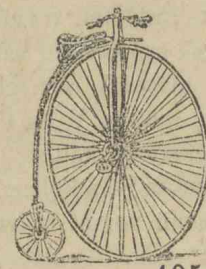
Legajánlatóbb kályha raktár.

KERÉKPÁROK!

125 FORINTTÓL * * * 300 FORINTIG!!

Csakis elsőrangú és elismert minőségű gyártmányok.

Raktáron:

ADRIA

SCHLADITZ

PEUGOT

BEESTON

NORICUM

lánc nélküli kerék!!

CHAMPION

PATRIA

405 12—*

kerékpárok!

Continental-gummi erdélyrészi vezérképviselőisége.

Kényelmes fizetési feltételek.

Kerékpár felszerelések nagy raktára

Kerékpár-iskolámban,

a torna-vívoda zárt kerthelyiségében, mely a legkényelmesebben van e célra berendezve, a kerékpározást 2 frt tandíj mellett, a legrovidebb idő alatt bárki megtanulhatja.

Nagy mechanikai műhely. — Tűzomallirozás és niclezés!

GROSZ FRIGYES

Nagyvárad

Kolozsvar

Beszterce

Bazár-szoros.

Főter.

Fa-utca

UJ BORÜZLET.

A gróf Rhédey féle palotában vevőim kényelmére borüzletet nyitottam és megrendelésre gyorsan házhoz szállítok:

Sauvignon gróf Teleki Domokos czelnai termése 0.7 lit. f. 1.50.

Sauvignon gr. Teleki László Gyula krakkói termése 0.7 lit. f. 1.20.

Som bor Koncz Albert magyar igeni termése 0.7 lit. f. 1.—

Kitűnő Rizling mezővári 0.7 lit. f. 0.70.

Kitűnő Leányka hegyaljai 0.7 lit. f. 0.70.

Carbenet báró Horváth Odónné termése 0.7 lit. f. 1.20.

Carbenet gróf Teleki László Gyula termése 0.7 lit. f. 1.—

Pecsenye bor gróf Teleki László Gyula termése egy lit. f. 0.80.

Kitűnő I. osztályú színbor egy liter f. 0.50.

Kitűnő Magyar igeni színbor egy liter f. 0.46.

Ráczmös friss csapolású egy liter f. 0.50.

Több fajta hazai és külföldi pezsgő borok!!

Szíves pártfogást kér

Walton Eduárd
Jókai u. 2.

368. 7—0

Telefon szám 419.

SOLYMOSY ÉS TÁRSA BETÉTI-TÁRSASÁG

Sürgőnyezim: Solymosy-gépgyár.

gépgyár- és vasöntőde Kolozvárt.

Telephon 18.

Készít legutányosabb áron és legpontosabb kivitelben a mai legmodernebb igényeknek teljesen megfelelő: álló és fekvő gőzgépeket a legújabb és legkisebb káros térrel működő dugattyus vezérművel; gőz- és szíjhajtású szivattyukat, sajtókat, teljes szeszgyári, malom és téglagyári berendezéseket, gőz-kazánokat, vízi-kerekeket- és turbinákat; valamint mindennemű gazdasági gépeket, u. m.: cséplőgépet járgányokat, rostákat, Trieureket, szeeskaavágókat stb.

Különös figyelmébe ajánljuk úgy a t. gazdáknak, mint kereskedőknek nagyban gyártott

ekéinket,

különböző gazdasági, kereskedelmi és épület öntvényeinket, u. m.: oszlopokat, csigalépcsőket stb. stb. Mindennemű gépek és géprészek javítását a legutányosabb áron és teljes megelégedésre eszközöljük. Összes általunk szállított munkánkért legmesszebb menő jótállást vállalunk el. Tervezetl és költségvetéssel készséggel szolgálunk. Szíves pártfogásukat kéri

151. 10—*

SOLYMOSY és TÁRSA betéti-társaság.

Tanügy.

Vizsgák. A kolozsvári unitárius collegiumban az évfárá vizsgálatok május 8-án kezdődnek és június 30-án érnek véget.

*

Pályázati hirdetmény. A kolozsmonostori m. kir. gazdasági tanintézet igazgatósága a tanintézet konviktusában az 1899–1900. tanévben betöltendő 7 állami alapítványi ösztöndíjas (ingyenes) helyre ezenem pályázatot hirdet. Ezek a helyek a tanintézetbe belépő 1-ső éves hallgatóknak vannak első sorban fenntartva. Bővebb felvilágosítással az intézet igazgatósága szolgál.

*

Értesítés a tanítóképző-intézetbe felvétel iránt. A székelykeresztúri m. kir. tanítóképző-intézet 1-ső osztályába, az 1899–1900. isk. évre felvételnél oly éptestű, épszervezetű, egészséges ifjak, szám szerint 25, kik 15-ik életévüket betöltötték, s a gimnázium vagy a reáliskola, vagy a polgári iskola leg-alább 4 alsó osztályát, vagy felső népiskolát jó sikerrel végeztek, vagy a jelen év június hó végéig elvégzik.

A felvétel feltételei az igazgatóságnál megteudhatók.

*

Értesítés. Magyar nyelvű tanítóképesítő vizsgálat fog tartatni a székely keresztúri m. kir. állami tanítóképző intézetben, j. év június hó 23-án azon német- és román ajkú tanítók számára, kik iskoláikban a magyar nyelvnek tanítására az 1879 évi 18-ik törv. czikk értelmében oklevelet tartoznak szerezni.

*

Felvétel a nagyszombi tanítóképző intézetbe.

A nagyszombi Sz.-Ferencz-rendi nővérek nyilvánossági joggal ellátott tanítóképző intézete I. osztályába az 1899–900. tanévre felvételt felfogadhatnak 14. életévközt betöltött olyan tanulóknak, kik a polgári vagy felsőbb leányiskola IV. osztályát, vagy a felső népiskola II. osztályát sikerrel végeztek, vagy a folyó tanévben végzik.

A kérvények f. év június hó 15-ig a képezde igazgatóságához nyújthatók be, a következő mellékletekkel felszerelve:

1. A folyamodó keresztlevele.
2. Orvosi bizonyítvány arról, hogy a folyamodó növedéket teljesen egészséges ép testi szervezettel bír s hogy különösen látási, hallási és beszéd szervei hibátlan.
3. Iskolai bizonyítvány a fenn jelölt osztályok egyikéről. Olyanoknál, a kik a folyó tanévben végzik ezen osztályt, a megelőző osztály bizonyítványra s az idei időszaki értesítő csatolandó. Az ilyenek kötelesek a felvételi vizsgálatot megelőzőleg, a már akkor megszerezhető iskolai bizonyítványt a képzőintézet igazgatójának bemutatni.

A felvételi vizsgálatra a jelenlévők hivatalos levélben meghívót kapnak, a melyben a felvételi vizsgálat napja is jelezve lesz.

A felvételi vizsgálat két részből áll: írásbeli és szóbeliből. Az írásbeli vizsgálat tárgyai: magyar nyelvű fogalmazvány és 2–3 egyszerű számítani példa kidolgozása. A szóbeli vizsgálat tárgyai: magyar számtan, földrajz és történelem. Kőre a vizsgálatnak a polgári iskolában tanított anyaga e tárgyaknak.

A szóbeli vizsgálat után a vizsgáló bizottság kihirdeti a felvételi eredményét. A kérelemben kitéendő, hogy a bennlakó vagy bejáró akar-e lenni a növedék. Bennlakási havi díj 18 forint. Bejárók a szabályzat értelmében jóval kisebb számban vétetnek fel. Prospektust a bennlakásról kívánatra az intézeti főnöknek küld.

A III. osztályba felvételtek 16 életévüket betöltött olyan tanulók, a kik a felsőbb leányiskola VI. osztályát végeztek; továbbá olyan övönök jelöltek, kik a jelen tanév végén az övönöképesítő oklevelet megszerzik, esetleg már megszerezték, de életkoruk 18. évet túl nem haladták.

Az övönök az I. és II. évfolyam tantárgy különbözetéből vizsgálatra köteleztetnek a vallás és közokt. miniszter 26. 152–1898 sz. rendeletében megjelölt anyagból s csak ennek sikeres kiállítás után vétetnek fel. A folyamodvány benyújtásának módja és határideje ezen jelölteknek is ugyanaz, mint az I. osztályba folyamodóknál.

Nagy-Szeben, 1899, május 5-én.

Dr. Bilinszky Lajos,
kézzei igazgató.

Uj korszak.

Vajjon ez új korban,
Mely már megérkezett,
Szegény hazánk sorsa
Fordulhat-e jobbra: —
Ez faggat engemet!

Ez, mert az ellenzék
Egy részét elnyelte
A kormány moloehja;
S pihen seartha dobva
E sok jeles elme.

S most a kis tábornak
Gyér sora mit tehet?...
Bármily jeles legyen
S titán módra küzdjen:
Győznie nem lehet...

Nem; s oh mi lesz, hogyha
Kipusztul e tábor,
Kinek a szívébe
Égi szövétnéke:
Honszerelem lángol!?

Mi lesz, mikor künn, benn
Sok az ellenségünk; —
Az oláh, meg a szász
Csak arra tör, vigyáz:
Hogy ártahasson nekünk...

A jó sogorokról,
Azokról mit mondjak?
Háromszáz év óta
Nálunk egy a nóta:
Hogy ők „masiroznak”!

Ezért fáj, ha látják,
Hogy fogy az a tábor,
Melynek élén áll ma:
Jó Kossuth, meg Bartha,
S lelkes Ugron Gábor!...

A kik oda zugják
Széles-e világnak,
Mely az égbe száll fel:
Hogy függetlenség kell
Ennek a hazának!...

Vajjon ez új korban,
Mely már megérkezett,
Szegény hazánk sorsa
Fordul-e majd jobbra:
— Ez faggat engemet!

Kronikák.

KÜLÖNFÉLÉK.

Kolozsvár, május 18.

— **Irodalmi levelezőlapok.** Mintegy félszázaddal ezelőtt jelent meg Schweiger Tivadar kiadásában az Irodalmi levelezőlapok első sorozata, a melyből néhány hét alatt egyetlen-egy darab sem volt kapható. Ma már az ötödik kiadás van sajtó alatt, s reméljük, hogy e pártolásra méltó vállalat, még igen sok kiadást fog megérni. Megérdemli! Nincsen egyetlen e fajta vállalat sem, a mely több gyönyörűséget okozhatna e képes levelezőlapok kedvelőinek, mint ez. Schweiger a magyar közélet kitünőségeit rendkívül szíves kiállításban, arcképekben, saját kézírásukkal mutatja be a nagy közönségnek. Megtalálja itt mindenki a nagy kedvencz íróját, művészt, művésznőjét, politikusát egy-egy jellemző mondatával, kedvencz költőjét egy-egy kedves kis versével, sőt minden egyes alak külön megvásárlásával, potom árért bárki egy igen érdekes arckép és kézirat gyűjtemény birtokába jut. Megrendelhető minden könyv és papírkereskedésekben, dohánytőzsdeknben, továbbá: Budapest, Csakonay utca 4. sz., az irodalmi levelezőlapok kiadó hivatalában.

— **A csodaszülött regénye.** Hét év előtt, Gernyeszegen egy cigánynének gyermeke lett, melynek hiányoztak a kezei, sőt lába is csak egy volt. Egy élelmes komédiás a csodaszülöttet megvette az anyjától, oly feltétellel mellett, hogy ő felfogja nevelni és pénzéért mutogatva körül hordozhatja a világban, a miért aztán köteles évente 80 frtot fizetni az árvaszékhez a gyermek számára. Az árvaszék is beleegyezett a feltételekbe. — A gyermek aztán nevelő apjával vándorolt a világban, már három nyelven beszélt, fogai közé fogott ironnal szépen ír, sőt jelenleg ezimbalmazni is tanul. A nevelő apa pár év óta elmulasztotta a köteles évi 80 frtot beküldeni, a miért azt árvaszék a nevelő apát körtöztette, hogy a gyermek visszatérjen legyen anyjának. A komédiás épen Budapesten volt ez időtáiban s a körözésre azonnal jelentkezett s a mult héten megjelent Marosvásárhelyen a vármegyei széknél. Az árvaszék ítélet következtében a gyermeket vissza kellett adni a cigány asszonynak. Megható és megrázó jelenetek között történt meg az átadás. A bizonyos intelligenciára szert tett, uriasabb kényelembe szokott 7 éves gyermek kétségbeesetten könyörgött, esedezett, hogy ne vegyék el őt azoktól, kiket már megszokott és szeret, ne adják őt cigányné édes anyjához, kiktől irtózik és fél. De a törvény rideg betűje mást parancsolt, vissza kellett adni a kétségbeesett gyermeket a szurto anyjának.

— **A 12.000 liter cserebogár.** A cserebogarak irtása tudvalevőleg el van rendelve, de bizony nem sok foganatja van az üdvös rendelkezésnek, mert a nagy kárt tevő bogarak irtásában közönségünk vétkes közönnyosséget tanusít. Követendő volna mindenfelé az a példa, melyet Dóry József, dombováry birtokos és nagybirtó adott a káros bogarak irtásában; a gyulaóvánczai és kocso-lai erdőkben 6 nap alatt 11,743 liter cserebogarat szedettett össze s literjéért a szedőknek 5 krt fizetett, úgy hogy eddig már 587 frt 15 krt fordított a bogarak irtására.

— **A legdrágább fogszor.** Hydorabad nizamja az a halandó, aki elmondhatja magáról, hogy övé a világ legdrágább fogszor. Egy madrasi fogász készítette ezt a fogsort és kapott érte hétézer rupiát, a mi nyolcezer forintnál is több. Hogy milyen bőkezű volt a nizam a fogorvosra iránt, az eléggé kitűnik, ha meggondoljuk, hogy a legelőkelőbb londoni, párisi, vagy amerikai fogorvosok sem kapnak többet a legjobb esetben az ilyen munkáért, mint ezer-ezerkétszáz forint között váltakoznak.

— **A hideg és a meleg fürdő.** Nagyon sokan azt hiszik, hogy nagy testi megértöltetés, vagy nagyobb szellemi munka után, a fáradtság ellen a legalkalmasabb a hideg fürdő. Pedig az a feliristülés, a mit az ember az ilyen fürdő után érez, csak látszólagos és csak rövid ideig tartó. Ha valami igazalomra új izgalom következik, pillanatnyalában megkönnyebbülés áll be s azt hisszük, hogy újabb munkára erősödöttünk meg. Pedig csakhamar még nagyobb lesz a kimerültségünk s izmainkat hiába erőltetjük további munkára. Csak a jó meleg fürdő adja vissza az elfáradt ember erejét s ha a fáradtság gyaloglás után minél tovább maradunk például egy huszonnyolcz Reaumur fokos kádban, annál inkább fogjuk érezni a nyugalmat, a mely az újabb munkára okvetlenül szükséges. A hideg fürdő, az jó reggel, a mikor fölkelünk.

— **Hány vasut van Amerikában.** Az Egyesült-Államok vasuthálózata, a mult évben 2367.14 méles-szel szaporodott. Összesen 167 vonal épült ki. Ily eredményt az 1803–1898. évek egyike sem ért el. E rohamos vasutépítkezésben az orosz-lánrészt Minnesota államot illeti 253 méles hosszúságú vonalakkal. Utána Texas következik 188, — majd Louisiana 171, Alabama 161, Oklahoma 157, Arkansas 140, Maine 123, Kalifornia 115, Missouri 111, Michigan 104 és Georgia 104 méles terjedelmű új vasuti vonalakkal. A többi államok 100 méles-en aluli összeggel szerepelnek.

— **Hatvanezer utas egy vonaton.** Valami horribilis hosszú sorozatára az ismert vasuti kocsi-knak gondol az ember, a mikor ezt olvassa. Beláthatatlan hosszúságúnak kell lennie annak a vonatnak, amely ennyi embert visz, pedig ez a vonat egy rendes vonat volt, egy személyvonat, a melyen egy gazdag ur utazott a svédországi Hersloffból Torupba hat-százezer munkásával. És mégis elfért ez a sok utas ezen a vonaton, mert ök méhek voltak harmincz hatalmas mékthasban. Öket vitte a gazdjuk más vidékre mézet gyűjteni.

— **Tizezer kitért.** Bécsből jelenti tudósítónk, hogy a legújabbban közzétett adatok szerint január 1-től márczius 30-áig 2600, azóta pedig körülbelül 8000 katolikus lépett át a protestantizmusra s hogy a kitértők száma Ausztriában eddig is 10,000-re tehető.

— **A kibicz szó eredete.** A kártyanyelvben nagy szerepe van a kibicz szónak, de aligha tudják még maguk a kibiccek is, hogy honnan származik ez az elnevezés. E szót Hackländer, a nagy német regényíró használta először átvitt értelemben, bár ő maga sem a kártyások mellett „drukoló” alakokra értette. A regényíró fiatal korában az 1849-ki olaszországi hadjárata alatt haditudósítóját volt az Allgemeyne Zeitungnak. Egy ízben valami összeütközése támadt egy segédírástól. Az esetet megírta lapjának s cikkében a segédírástokat kibickeknek nevezte. Ebben semmi sértőt nem találtak a tiszték. A kibicz elnevezés ugyanis igen ártatlan okra volt visszavezethető. Egyik segédírástnak volt egy kibic nevű kutyája: a kutyáról ráragadt a név a gazdára s mindenki így nevezte őt. Ezt az elnevezést a regényíró aztán az összes segédírástokra általánosította. A kibic elnevezést a háborúból hazakerül tiszték hozták Magyarországra s ök alkalmazták először a kártyajátékoktól folytonosan kísérő alakokra, emlékeztül a segédírást hű kutyájára, mely mindenütt elkísérte a gazdáját.

— **Borzalmas kivégzés.** Az észak-amerikai Marshallville-ban borzalmas módon végeztek ki két négert, kiket gyilkossággal vádoltak. Hosenak hívják a szerencsétlent, ki a mult hónap közepén táján Palmetto közelében Cranfeld Alfréd birtokos meggyilkolta s feleségét meggyalázta. Marshallville-ban anyja házában fogták el s vasuton Atlantába akarták vinni, hogy ott a sheriffnek átadják. De a newmani vasuti állomáson levő tömeg a vonatra tört s magával hurezolta a négert Brown sheriffhez, a ki tüstént elfogatási parancsot adott ki ellene. Sok asszony és gyermek csatlakozott a tömeghez s ujjongva hurezolták az áldozatot körülbelül mérföldnyi távolságra, hol végre egy fatörzshöz kötötték. Itt bevalotta, hogy ő ölte meg Cranfeldet; de kijelentette, hogy a gyilkosságot egy Strickland nevű társának biztatására követte el, a ki neki ezért 12 dollárt adott. E kijelentésére a tömeg a négerre rohant, letépte ruháját, majd pedig külön-külön letépte fülét és ujjait. És mikor a feketehőrű gyilkos retentő fájdalom közepette igragomlott, kiáltott a feldühödt tömeg egész testét leöntötte petróleummal s aztán meggyújtotta. Iszonyú kínoktól gyötörve, hányódott ide-oda, míg végre felőra mulva kiszenvetett. Ekkor darabokra vagdalták megszenesedett holtestét s emléklí sokan magukkal vitték egyes részeit. A lincs után a másik négerért, Stricklandért mentek. A 60 éves öreg szintén az előbbi vesztőhelyre cipelték. Nem égették el, hanem fölakasztották, noha utolsó leheletéig tagadta, hogy Hóseával valaha is összeköttetésben lett volna. A tagadás nem használt s rövid idő múlva ő is halott volt. Mikor már mozdulatlanul lógott a fán: a mellére egy papirlapot tűztek, ezzel a felírással: Így kell megvédeni az asszonyokat!

— **Óriás a párisi orvosi akadémián.** A párisi orvosi akadémián Championiere dr. a napokban egy óriást mutatott be, mint beteget. Az óriás egy korházban tüdő, magassága 2 méter és 3 centiméter, 27 éves, foglalkozására nézve szemfényvesztő. Átja, mint okmányaiából kitűnik, még magasabb volt, 2 méter 33 centiméter, anyja azonban a középnél is alacsonyabb terméti. A beteg óriás a legfiatalabb 12 testvére közt. Ennél az óriásnál az az eredeti, hogy csak akkor kezdett nőni, mikor már nagykorúságát betöltötte. Időnkint oly gyöngéneke érezte magát, hogy ágyban kellett fektünie. Valahányszor (több napi fekvés után) fölkel, pár centiméterrel magas, de még folyton nő, s az atyja magasságát valószínűleg el fogja érni.

— **A dohányfüstről.** Az emberek életében nagy szerepe van a dohányfüstnek. Az emberiség legnagyobb része rabja a dohányzás szenvedélyének. Sok helyen, különösen Angolországban, már nők is kezdenek rászokni a pipázásra. Magyarországon még nem vagyunk annyira, de a nők itt sem haragsznak a pipaüstre, s azt tartják, hogy vesztit a férfiaságból az az ember, aki nem dohányzik. A világ azonban még most sinés tisztában azzal, hogy ártalmas-e a dohányzás? Pedig ennek a kérdésnek egész irodalma van már. A dohányosok vídám pipászok mellett olvasgatják azokat a könyveket, a melyeket a pipázás ellen írtak nagy tudósok, — aztán újra megtöltik a pipájukat. Legutóbb Lipcsében tartott előadást a pipaüst-ről egy kiváló orvos. Azt mondta: semmi

alapja sincs annak az állításnak, hogy a dohányzás ugyanazokkal a következményekkel járna, mint az alkoholizmus. A dohányzás — szerinte — nem befolyásolja az emlékezőtehetséget és csak akkor ártalmas, ha nagy mennyiségben szívunk olyan erős szivarokat, amilyenek a virzsínia és a havanna. Hat-hét szivart a legyengébb szervezeti ember is elszívhat naponként, veszedelem nélkül. A dohányzás különböző módjai között a pipázás a legegészségesebb s az olyan praktikus népek, amilyenek az angolok és a hollandok, nem is szívnak sohasem szivart vagy cigarettát, de kurtaszáru pipából szívják a jól megszáritott dohányt. A dohányzás legártalmasabb módja a cigarettázás, mert ennek füstjét többnyire leszívják s ez krónikus gégehurotot okozhat. Az általános tapasztalat azt mutatja, hogy a dohányzás csillapítólag hat az emberi szervezetre.

— **A pofon a reklám szolgálatában.** Régi dolog, hogy manapság minden féle furfangot kieszelnek a reklám kedvéért. De hogy a reklámért még műpofokkodásokat is rendeznek, ezt eddig nem tapasztaltuk. Ime pedig a következő eset, ami Szeged egyik kávéházában folyt le. Megengedi uram? — kérdi udvariasan miközben helyet foglal az előbb érkezett asztalnál. Az engedelem természetesen megadódik s az ur megrendeli a kávéját. De ő fátum, a vendég egy hírlelnül ügyetlen mozdulattal leveri a csészét, a melynek tartalma végig ömlik szomszédja nadrágján.

— Bocsánat, bocsánat.
— Menjen maga barom!
— De kérem.

— Még felesel nyomorult! — tövölt a leöntött ember s a következő perczen egy hatalmas pofonnal honorálja a másik ügyetlenségét.

A botrányra összeszaladnak a vendégek, a kávé kétségbeesetten igyekszik őket csillapítani, de a két ember erre még jobban lárma-z s dulaodik. A mikor már mindenki ezt nézi a kávéházban, előlép egy idegen ur, a ki eddig nyugodtan újságot olvasott s megkérdezi, mi történt.

— Leöntötte a nadrágját.
— S ezért érdemes ilyen skandalumot csinálni. Uraim itt van a Columbus pecsét-tisztító kivesz minden pecsétet. S ezzel a vendégek bámulatára nyomban kitisztítja a leöntött nadrág pecsétét, mire a három ur a vendégek legnagyobb bámulatára bokolva távozik egy másik kávéháza, hol előlről kezdik a dolgot...

— **A tapsológép.** Végre — tréfán kívül — feltalálták. Berlinből érkezik a hír, hogy egy Zimmermann nevű bécsi születésű párisi mérnök föltalálta a villamos erőre berendezett tapsológépet, amelylyel a színházakban valóságos tapsorkánt lehet előidézni. A gép két vívőkeztűhöz hasonló föllújt bőrzacskóból áll, amelyet a villamos szerkezet oly erővel csapdos egymáshoz, hogy nincs emberi tényér, a mely versenyezhetne vele. A színpadi rendező asztalon több gomb van. Ha az egyiket megnyomja a karzaton elhelyezett gépek működnek; másik nyomásra az erkély, a harmadikra a földszint szólal meg. A negyedik gomb a legfélemlesebb. Ezt megnyomva az egész házban felugr a taps. A tapsológép azonban nemcsak színházak számára készült. Epp oly pompás szolgáltatokat tesz népgyűléseken, hangversenyeken és — képviselőházakban. Egy párisi színház — mondja Zimmermann — már hónapok óta használja ezt a gépet, egy berlinibe pedig most fogják bevezetni. A legérdekesebb benne az, hogy abszolút lehetetlen az emberi kéz tap-sától megkülönböztetni. — Vége a bukásoknak, vége a püsségésnek, egyet mosolyog a rendező és kitor a taps...

— **Halál a legyekre!** A legyeket eddig csak alkalmatlanoknak tartották és a mellett ártatlanoknak, de a modern bakteriologiai kutatás kimutatja, hogy a legyek nagyon is veszedelmesek. Koch Róbert, a ki Afrikában nemrég a váltólázat tanulmányozta, azt állítja, hogy a lázt okozó csirák az ember testébe nagy mértékben a legyek viszik át és így terjesztik a váltólázat, mint a pestist a patkányok. Az apró halálú rovarok, melyek ezrével röpködnek a szabadban és az emberek lakásain, előszeretettel telepsznek le a hulladékokra és aztán az élelmi-szerekre, edényekre, a fehérneműkre és az ember bőrére. Különösen veszedelmesek a csecsemőkre, a mikor az azok táplálására szánt tejet és az edényeket, a melyekből isszák, szállják meg. Így megfertőzik a tejet és a betegségek csirait a gyermek testébe oltják. Egy csecsemő, a kinek a czuczliját a legyek be-köpdösték, hanyást és hasmenést kapott és 24 óra alatt meghalt. Ezért tehát irtani kell a legyeket és szunyogokat, a hogy csak lehet, a hulladékokat pedig eltakartani olyan helyre, hol a legyek rá nem találhatnak.

Gyászrovat.

Nyáregyházi Nagy szül. Duha Beatrix Sz.-Ujvárt meghalt.

Közönség köréből.

Az „Ellenzék” 99. számában, „Az avertáció küszöbén” ezim alatt megjelent napi hírre vonatkozólag, a papolezi egyháztanács nevében tisztelettel kérjük az alábbi eredeti jegyzőkönyv közre adását. Egyuttal kötelességünknek ismerjük a nyilvánosság előtt kijelenteni, hogy „a mióta a jelenlegi jelkésze, Veres Károly ur áll az egyház kormányzata élén” buzgó vezetése mellett sikerült Isten kegyelméből szíves templomot emelnünk, énekvezető lakot építenünk és nagy szegénységünk mellett is az illetékesek által ehismert módon

*) E rovat alatti közleményekért a felelőség a beküldőt illeti. Szerk.

nyilvánul folyton az áldozatkészség. Népünk anyagi erejének fokozására lelkesztünk létesítette a virágzó hitelszövetkezetet. Fáradozásai közönségesen ismertek árak elhelyezése, ifjaknak gépgyárakban alkalmazása körül. Közművelődési egyesületeink részben fennállásukat részben épen megalapításukat köszönik tevékenységének. Lelkipásztori működése pedig szorosan fűzi az egyházzal a híveket.

Ezek oly tények, melyek nem engedik, hogy a jelzett megheurzólatással szemben lelkesztünk-nek, e tényekre már szerénységből is ki nem terjedt nyilatkozatával megelegethetnénk.

Papolezon 1899, május 11-én.

Bajkó György, egy. községi gondnok. Molnár Gábor, egyh. községi jegyző. Kiss Gyula, posta mester, egyház. tag. Thamó András s. k. nyg. megy. állatorvos, földbirtokos és egyháztanácsos. Imre Sámuel, birtokos és egyháztanácsos. Sándor Áron, áll. isk. tanító, egyháztanácsos. Kelemen Sámuel birtokos és prezsbitor. Kelemen Antal, birtokos és prezsbitor.

Jegyzőkönyv,

mely felvételét Papolezon 1899. május hó 8-án az ev. ref. egyházközség presbiteriumának nagyizületeti Péter Károly esperes ur elnöklei alatt tartott gyűléséről.

Jelen vannak: Bajkó György megyebíró, Thamó András, Imreh Mózes, Bajkó Lajos, Kiss György, Kelemen Antal, Bodola József, Kelemen Sámuel, Kelemen K. Mózes, Kelemen K. József, Kelemen István, Lszák Antal presbiterok, Nagy István és Kelemen János egyházfiak.

Tárgy.

1.) Előadatik, hogy a Kolozsvári „Ellenzék” f. évi 99-ik számában, a minden félék rovatában — „Avertáció küszöbén” ezimű tendenciosus hír jelent meg névtelenül, mely egyházunk lelkesztő, tiszteletes Veres Károly urat hivatalosan működésében alaptalanul támadja s egyházunk életét hazug rágalmazással valótlán színtel tünit fel, midőn hirdeti, hogy egyházunk hívei vallás gyűlölők lettek.

Határozat:

Egyháztanácsunk mely megbotránkozással és nagy sajnálattal értesül ezen malicziós ravasz-sággal kiesztél híri világga bocsátásáról, s a közölt hír minden szavát és állítását adataiban rágalmazásnak jelenti ki, mert mint, egyházunk életének legközvetlenebb ismerője s hatósága, mindenben a közölt ellenkezőjéről van meggyőződve. — Az „Ellenzék” tek. Szerkesztősege pedig felkérlik, hogy egyháztanácsunk ezen határozatának helyet admi szíveskedjék.

A jegyzőkönyv. felolvasás után hitelsítetik.

Péter Károly, Molnár Gábor, esperes, elnök. egyh. közs. jegyző.

IRODALOM.

Olga, regény, írta Werner Gyula. A magyar föld mely szerete, mely a termő talajhoz, a honi rögöz fűződik, adja meg Werner Gyula minden regényének azt a bensőséget, a mely őt megkülönbözteti a modern áramlatban „evéz” íróarszáitól. Olga ezimű regénye is, mely most jelent meg Singer és Wolfner Egyetemes Regénytárában, híven visszatitkírózi azt a rajongó szeretetet. Szíves kerete a szép és feleköl érzésnek egy minden ízében érdekes történet, a mely egy fiatal leány lelki fejlődését jól találó vonásokkal megrajzolja. Werner nem sokat pszikologizál, hanem azon van, hogy a hősök és hősnők lelki állapotát a cselekvésükben találjon kifejezést. S ez többnyire sikerül is neki. — A kétkötetes regény ára, piros vászonkötésben 1 frt.

Szerkesztőségi üzenetek.

H—m. M.-Vásárhelyt A legmagasabb ház New-Yorkban van. Huszonkilencz emelet. Ez a házóriás nem bérháznak épült, hanem hivatalok vannak benne. A ház magasabb, mint New-York valamennyi tornya, az emeletekre a feljárát felvonógépek közvetítik.

Magassága talpazatától a zászlórúd hegyéig 501 angol láb (177 méter, a mi a budai Gellérthegy magassága), 950 helyiség van benne, (2095 ablaka nyílik az utcákra) felépítése pedig 2,400.000 dollárba (a mi pénzünk szerint 12 millió korona) került. 4000 hivatalnok dolgozik az épületben s naponta 25.000 ember fordul meg benne.

Sétálónak. Helyt. Hogy jelenleg ki a sétatéri bizottság elnöke? — nem tudjuk. Az igaz, hogy a kommunitás többsége br. Feilitzschot választotta meg, de ő a választás előtt a közgyűlésen kijelentette, hogy nem fogadja el azt. Így állván a dolog, forduljon kérdésével Szvaesina polgármesterhez.

KÖZGAZDASÁG.

Kimutatás

a szamosújvári takarékpénztár részvénytársaság 1899. április havi forgalmáról.

Bevételek: Pénztárátmozatall 11345 frt 10 kr. Bevételek 2360 frt 75 kr. Kamatok 2875 frt 44 kr. Váltók 66007 frt 40 kr. Kötvényekre kölcsön 1358 frt 45 kr. Jelzálog-kölcsön 432 frt. Más pénzintézeteknél betét 20000 frt. Összesen: 104379 frt 4 kr. *Kiadások:* Betétek 18177 frt 90 kr. Kamatok 62 frt 7 kr. Váltók 80800 frt. Kötvények kölcsön 910 frt. Jelzálog kölcsön 250 frt. Tisztviselő fizetésére 230 frt. Irodai szükségletekre 38 frt 63 kr. Házbr. 80 frt. Pénztár maradvány 3830 frt 44 kr. Összesen: 104379 frt 4 kr.

